

Μετά από 16 ολόκληρους μήνες απόλυτης απραξίας, συνεδριάζει σήμερα 21 Οκτώβρη, το Διοικητικό Συμβούλιο του μεγαλύτερου Εργατικού Κέντρου της χώρας, του ΕΚ Αθήνας. Η τελευταία συνεδρίαση του ΔΣ του ΕΚΑ ήταν τον Ιούνιο του... 2014!

Στο πλαίσιο αυτής της συνεδρίασης, η Αγωνιστική Ταξική Ενότητα ΕΚΑ καταθέτει συγκεκριμένη αγωνιστική πρόταση για την περίοδο της ολομέτρωτης επίθεσης στον κόσμο της εργασίας από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, και το μαύρο μπλοκ ΕΕ-ΔΝΤ-κεφάλαιο. Πρόκειται για μια πρόταση βέβαια που απευθύνεται πρωτίστως στον κόσμο του αγώνα, στα σωματεία και τις εργατικές συλλογικότητες, στους εργαζόμενους και τους νέους.

ΠΡΟΤΑΣΗ - ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΕΚΑ ΠΡΟΣ το ΔΣ του ΕΚΑ

Η ψήφιση και η εφαρμογή του 3ου βάρβαρου μνημονίου σημαίνει την κλιμάκωση μιας ακόμα φάσης της αντιλαϊκής και αντεργατικής επίθεσης που πραγματοποιούν οι δυνάμεις του κεφαλαίου και της εργοδοσίας και το πολιτικό τους προσωπικό σε βάρος των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

Ο κατάλογος των «προαπαιτούμενων» που ήδη ψηφίστηκαν, και τα μέτρα και οι νομοθετικές παρεμβάσεις που ακολουθούν για την εφαρμογή των βάρβαρων μέτρων είναι μακρύς και δυσβάσταχτος. Αποτελεί μια στρατηγικού χαρακτήρα επίθεση στον κόσμο της εργασίας, με βάθος και αντιδραστική κατεύθυνση, με στόχο την αναδιάρθρωση συνολικά της εργασίας, των εργασιακών σχέσεων και την ραγδαία επιδείνωση της θέσης της εργαζόμενης πλειοψηφίας προς όφελος των κερδών και της ανάπτυξης του κεφαλαίου.

Ο ταξικός μας αντίπαλος με διάρκεια, βάθος και συνέχεια αναδιοργανώνει το συνολικό μοντέλο εργασίας. Επιχειρεί να ανατάξει τα κέρδη του με την αντιδραστική αναμόρφωση ολόκληρου του πλαισίου που αφορά τις αμοιβές, τις σχέσεις εργασίας, τις κοινωνικές

παροχές, το σύνολο της εργατικής νομοθεσίας και της σχέσης μισθών-κερδών, ονομάζοντας τα αντιδραστικά μέτρα και την πολιτική «μεταρρυθμίσεις».

Με κατεπείγουσες διαδικασίες, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ θέλει άμεσα να νομοθετήσει τις αντιασφαλιστικές ανατροπές και να εφαρμόσει όλα τα μέτρα των προηγούμενων μνημονίων σε Ασφαλιστικό, φορολογικό και Εργασιακά. Οι έλεγχοι των δανειστών και τα κλιμάκια της τρόικας-«θεσμών» επέστρεψαν στο «έργο» τους, ώστε μαζί με την κυβέρνηση να υλοποιήσουν τις αντιλαϊκές συμφωνίες.

Οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι νέοι και οι συνταξιούχοι, το επόμενο διάστημα θα έρθουν αντιμέτωποι όχι μόνο με τη φοροεπιδρομή και το χαράτσωμα, αλλά και με την παραπέρα μείωση συντάξεων, τη μείωση ή την κατάργηση παροχών, την αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, τις απολύσεις, το χτύπημα του δικαιώματος στην απεργία και μια ολόκληρη ακολουθία αντιδραστικών «μεταρρυθμίσεων». Εκτός από τα εργασιακά ζητήματα, θα οξυνθεί η αντιδημοκρατική αυταρχική επίθεση του συστήματος, ο στενός έλεγχος και οι απαιτήσεις των «δανειστών» ΕΕ-ΔΝΤ-ΕΚΤ, ενώ στην ευρύτερη περιοχή τα σύννεφα των επεμβάσεων και των πολέμων-συγκρούσεων πυκνώνουν.

Δεν υπάρχει άλλος δρόμος εκτός από τον Αγώνα και τη σύγκρουση. Απέναντι στην επίθεση του μαύρου μετώπου κεφαλαίου-ΕΕ-ΔΝΤ-κυβέρνησης υπάρχει μόνο μια διέξοδο και λύση για τους εργαζόμενους: Αγώνας μαζικός, ταξικός, γενικευμένος. Αγώνας για σύγκρουση και ανατροπή της πολιτικής και των μέτρων που έφεραν όλα τα μνημόνια και οι εφαρμοστικοί νόμοι. Αγώνας με κριτήριο και αιτήματα τις πραγματικές ανάγκες των εργαζομένων, με αποφασιστικότητα, διάρκεια και περιεχόμενο που να εξασφαλίζει την αγωνιστική ενότητα της βάσης των εργαζομένων, θα ενοποιεί και θα συντονίζει την πάλη τους, θα στηρίζεται στις μαζικές διαδικασίες και τη δημοκρατία τους, θα αποφασίζεται και θα είναι στα χέρια των ίδιων των εργαζομένων.

Τέτοιον αγώνα δεν μπορεί και δεν θέλει να τον οργανώσει ο -παλιός και νέος- κυβερνητικός συνδικαλισμός. Η ΓΣΕΕ και οι κυρίαρχες δυνάμεις στις μεγάλες ομοσπονδίες και Εργατικά Κέντρα, έχουν αποδεχτεί την πολιτική των «μεταρρυθμίσεων», έχουν ψηφίσει τα μνημόνια, λέγοντας ένα μεγαλοπρεπές ΝΑΙ στο πρόσφατο δημοψήφισμα, συντασσόμενοι με τον ΣΕΒ και όλο το μαύρο μπλοκ όσων φέρνουν και εφαρμόζουν τα βάρβαρα αντιλαϊκά μέτρα. Σε αυτούς οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να έχουν καμία εμπιστοσύνη, πρέπει να τους γυρίσουν αποφασιστικά την πλάτη. Δεν θα οργανώσουν καμία μάχη, παρά μόνο κινήσεις επιβίωσής τους και αποσυντονισμού των αγώνων σε λαθεμένη κατεύθυνση.

Σοβαρές ευθύνες έχουν και οι δυνάμεις που αναφέρονται στο ταξικό κίνημα και την

αγωνιστική πτέρυγα του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος. Είτε εξακολουθούν να συνυπάρχουν στις ίδιες παρατάξεις και να ψηφίζουν από κοινού με τις κυβερνητικές δυνάμεις (με αποκορύφωμα την πρόσφατη ανακοίνωση-απόφαση της πλειοψηφίας του ΔΣ της ΟΛΜΕ ενάντια στους αδιόριστους και τις κινητοποιήσεις τους, με κοινή στήριξη ΜΕΤΑ-ΔΑΚΕ), είτε -παρά τα σωστά πολλές φορές αιτήματα και φρασεολογία- επιμένουν στον άγονο δρόμο της περιχαράκωσης και κυρίως των αγώνων χαμηλής έντασης και διαμαρτυρίας, αρνούμενοι την κοινή δράση και τη μετωπική συσπείρωση όλων των ταξικών δυνάμεων.

Γινόμαστε πάλι μάρτυρες των προτάσεων για αγώνες χωρίς προοπτική. Στην ΑΔΕΔΥ, τη ΓΣΕΕ και στις ομοσπονδίες, οι προτάσεις της πλειοψηφίας των κυρίαρχων δυνάμεων κάνουν «κριτική» σε ορισμένες πλευρές και στις πιο ακραίες και αντιδραστικές εκφράσεις των νόμων και μέτρων, αφήνοντας στο απυρόβλητο τη συνολική κατεύθυνση, τους στόχους και την πολιτική του μαύρου μετώπου κεφαλαίου-ΕΕ-ΔΝΤ-κυβέρνησης. Οι ίδιες δυνάμεις, μαζί και με δυνάμεις που αναφέρονται στην αριστερά και το ταξικό κίνημα, προτείνουν μορφές που δεν εμπνέουν και δεν συσπειρώνουν τους εργαζόμενους (αποσπασματικές συγκεντρώσεις στις οποίες δεν συμμετέχουν ούτε οι διοικήσεις των συνδικαλιστικών οργανώσεων που τις ψήφισαν), ή μετατρέπονται σε κομματικές παρελάσεις.

Η σύγκρουση όμως που απαιτείται για να ανατραπεί η πολιτική του μαύρου μετώπου, για να μην περάσουν τα νέα αντιλαϊκά μέτρα, για να πάρουν οι εργαζόμενοι πίσω όσα τους έκλεψαν και να διεκδικήσουν όσα τους αξίζουν, δεν μπορεί να γίνει με ασφαιρες «ντουφεκίες στον αέρα». Απαιτούνται, τόσο συνολικό πολιτικό περιεχόμενο ανατροπής και ρήξης με τον μονόδρομο της ανάπτυξης του κεφαλαίου, της ΕΕ και των μνημονίων, με τα συμφέροντα και την εξουσία του κεφαλαίου, όσο και μορφές αποφασιστικής αντιπαράθεσης, στην κατεύθυνση του πανεργατικού ξεσηκωμού και των μεγάλων μαχών της εργατικής τάξης.

Ο αγώνας για να μην περάσουν και να ανατραπούν τα νέα αντιασφαλιστικά μέτρα, η νέα φοροληλασία, οι αντιδραστικές αλλαγές στα εργασιακά και συνολικά η πολιτική του μνημονίου, μας βρίσκει όλους στην ίδια πλευρά: εργαζόμενους και άνεργους, νέους και παλαιότερους εργαζόμενους, ελαστικά απασχολούμενους και συνταξιούχους, μισθωτούς του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, Έλληνες και μετανάστες. Ας τον δώσουμε ενωμένοι, με μαχητικότητα και αποφασιστικότητα. Είναι ο μόνος τρόπος για να ζήσουμε και να παλέψουμε νικηφόρα για το μέλλον όλων μας.

Μαχητική εργατική αντιπολίτευση και αγωνιστικό μέτωπο ρήξης και ανατροπής ο δρόμος και η πρότασή μας

Οι εργαζόμενοι σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, συνολικά ο λαός και η νεολαία είναι οι μόνοι

που μέσα από τις συντονισμένες αγωνιστικές τους πρωτοβουλίες, μέσα από τα πρωτοβάθμια σωματεία τους, τις συλλογικότητές τους σε κάθε χώρο και κλάδο, σε κάθε πόλη και γειτονιά μπορούν να αναστρέψουν αυτή την κατάσταση. Να βάλουν φραγμό στην εφαρμογή των μέτρων συνέχισης της κοινωνικής καταστροφής, να συγκρουστούν και να ανατρέψουν συνολικά την πολιτική του Κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ - Κυβέρνησης και των μνημονίων που επιβάλλουν. Άλλος δρόμος δεν υπάρχει.

Το ουσιαστικό ερώτημα και θέμα που τίθεται δεν είναι η ημερομηνία μιας 24ωρης απεργίας, η οποία πρέπει να γίνει άμεσα. Σε αυτό που θα κριθεί κάθε δύναμη του αγώνα, κάθε αγωνιστής και κάθε συνδικάτο, είναι εάν θα πάμε με την αποτυχημένη λογική της άσφαιρης διαμαρτυρίας, των συμβολικών κινήσεων και την πεπατημένη των κατακερματισμένων αγώνων με θολό περιεχόμενο και επιμέρους κριτική σε πλευρές της κυρίαρχης πολιτικής ή αν θα αποφασίσουμε έναν παρατεταμένο αγώνα για την αποτροπή των μέτρων, με λογική σύγκρουσης, διάρκειας, κλιμάκωσης και στόχο την ανατροπή της πολιτικής που γεννά τα αντιλαϊκά μέτρα.

Σε αυτή την κατεύθυνση χρειάζεται:

1. Γενικές συνελεύσεις σε όλα τα πρωτοβάθμια σωματεία και συνδικάτα. Μαζική συζήτηση και ενημέρωση των εργαζομένων και αγωνιστικές αποφάσεις από τους ίδιους τους εργαζόμενους. Πλατιά εξόρμηση για ενημέρωση πάνω στα αντιλαϊκά μέτρα σε κάθε χώρο δουλειάς και κλάδο.

2. Συζήτηση και απόφαση για άμεσο πλαίσιο αιτημάτων πάλης των συνδικάτων, με λογική ανατροπής των νόμων, των μνημονίων και όλου του αντεργατικού πλαισίου που προωθείται. Αιτήματα πάλης και άμεσες διεκδικήσεις για να ζήσουν οι εργαζόμενοι τώρα και με αξιοπρέπεια, με αύξηση των αποδοχών άμεσα, με μείωση των ωρών εργασίας, με κατάργηση όλων των μέτρων που χειροτέρεψαν τη θέση μας. Με ανατροπή της σχέσης μισθών-κερδών. Να χάσει πλούτο και κέρδη το κεφάλαιο για να ζήσουν οι εργαζόμενοι. Να πληρώσουν οι δημιουργοί της κρίσης για να ζήσουν οι άνεργοι και οι νέοι.

3. Συντονισμός των αγωνιστικών σωματείων, για κέντρο αγώνα πέρα από τις γραφειοκρατίες και τον υποταγμένο εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό. Πραγματικές και μαζικές διαδικασίες βάσης για αποφάσεις αγώνα και πανεργατικό συντονισμό για ενιαία απάντηση του εργατικού και συνδικαλιστικού κινήματος.

4. Πολύμορφες αγωνιστικές κινητοποιήσεις, στα χέρια των σωματείων και των εργαζομένων, με λογική διάρκειας και αποφασιστικότητας. Συλλαλητήρια, εκδηλώσεις και κινητοποιήσεις, καταλήψεις και απεργίες με σχεδιασμό κλιμάκωσης και συνέχειας. Μορφές που θα συσπειρώνουν και θα εμπνέουν την πλειοψηφία των εργαζομένων, με επιτροπές αγώνα, συνελεύσεις ανά κλάδο και χώρο δουλειάς, περιοχή και ζήτημα, στην κατεύθυνση του οργανωμένου συλλογικού μαζικού αγώνα ρήξης και ανατροπής της βάρβαρης αντεργατικής πολιτικής και του «μονόδρομου» της ΕΕ και της εργοδοσίας.

5. Συνολική αντιπαράθεση και ενιαία απάντηση του κινήματος, για μαχητική αντιπολίτευση με μέτωπο ρήξης και ανατροπής, ενάντια στις παλιές και νέες αυταπάτες για «κυβερνητικές λύσεις», «διαπραγματεύσεις», «φιλολαϊκή διαχείριση» και «παράλληλα προγράμματα» στα πλαίσια της ίδιας πολιτικής. Αγώνας ενάντια στα μέτρα που ψηφίζονται, μαζί με πάλη για τα κομβικά και αναγκαία αιτήματα για διαγραφή του χρέους, σύγκρουση με τον μονόδρομο του κεφαλαίου, ρήξη και έξοδο από ευρώ και ΕΕ, κρατικοποίηση-εθνικοποίηση των τραπεζών και των μεγάλων επιχειρήσεων χωρίς αποζημίωση, κ.α. Ο αγώνας για τα δημοκρατικά δικαιώματα, ενάντια στον αυταρχισμό, αλλά και οι αγώνες της τάξης μας ενάντια στους πολέμους και τις επεμβάσεις, για ταξική αλληλεγγύη στους πρόσφυγες και μετανάστες, ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τη φτώχεια που γεννά τον ξεριζωμό των χιλιάδων προσφύγων και μεταναστών. Ο δρόμος για τους εργαζόμενους είναι ο δρόμος των αναγκών τους που επιβάλλονται με ταξικούς αγώνες και σύγκρουση με κάθε πολιτική που χειροτερεύει τη θέση και την ζωή τους.

6. Άμεση Πανεργατική Απεργιακή απάντηση στο ασφαλιστικό έκτρωμα που προωθείται, με λογική συνέχειας. Πανεργατικά συλλαλητήρια με πρώτο σταθμό τις 22 Οκτώβρη και άλλες αγωνιστικές κινητοποιήσεις με κλιμάκωση και διάρκεια. Στόχος του προγράμματος πάλης πρέπει να είναι η συσπείρωση και των εργαζομένων, η ανασυγκρότηση και αντεπίθεση του κινήματος και η οργάνωση του ξεσηκωμού που απαιτείται για να μην περάσουν και να ανατραπούν τα μέτρα που παίρνονται και όσα -πολλά ακόμα-έρχονται.

Η ΑΤΕ ΕΚΑ θα καταθέσει πλαίσιο αιτημάτων-διεκδικήσεων που προτείνει στα σωματεία και τους εργαζόμενους. Θα υπερψηφίσει κάθε πρόταση αγώνα που κινείται σε λογική σύγκρουσης και ανατροπής των μέτρων με τις παραπάνω κατευθύνσεις, θέτοντας το παραπάνω πλαίσιο στη συζήτηση και απόφαση των συνδικάτων και του ΕΚΑ. Απευθύνει πρόταση κοινής δράσης σε όλες τις ταξικές αγωνιστικές δυνάμεις, και καλεί, παρά τις υπαρκτές διαφορές και απόψεις που υπάρχουν, στην προώθηση των αγωνιστικών κινητοποιήσεων τώρα, στην κατεύθυνση της συσπείρωσης δυνάμεων, την ανασυγκρότηση του ταξικού κινήματος, την απόκρουση και υπέρβαση του εργοδοτικού, κυβερνητικού και

υποταγμένου συνδικαλισμού. Για την συμβολή στην ανάπτυξη μεγάλων εργατικών και λαϊκών αγώνων, μέσα στους οποίους θα δοκιμαστούν και θα αντιπαρατεθούν και οι διαφορετικές απόψεις.

Οι ταξικές δυνάμεις, τα εργατικά σχήματα-κινήσεις-παρεμβάσεις και η ΑΤΕ-ΕΚΑ έχουν γνώση των αυξημένων δυσκολιών, λόγω της πρόσφατης εκλογικής νίκης του μνημονιακού ΣΥΡΙΖΑ, λόγω της συναίνεσης των αστικών κοινοβουλευτικών πολιτικών δυνάμεων και των δυνατοτήτων που έχει το σύστημα και η αντιλαϊκή κυβέρνηση για ενσωμάτωση και πυρόσβεση των αντιδράσεων. Στεκόμαστε όμως ταξικά και προωθητικά μπροστά στις νέες δυνατότητες που μπορεί να δημιουργηθούν με τη γόνιμη παρέμβαση των ανατρεπτικών αγωνιστικών δυνάμεων, αλλά και του λαϊκού παράγοντα λόγω του κατάφωρα αντιδραστικού περιεχομένου και της επιθετικότητας των μέτρων. Ξέρουμε τους συσχετισμούς, δεν υποκλινόμαστε σε αυτούς, αλλά δημιουργούμε τα βήματα για την ανατροπή και αλλαγή τους. Δεν αντιμετωπίζουμε στατικά την κατάσταση, ούτε ρίχνουμε το «φταίξιμο» στους εργαζόμενους, δημιουργούμε τους δρόμους για να σηκωθούν ξανά, πιο δυνατά, πιο τολμηρά, πιο μαζικά.

Τώρα είναι ώρα ανασυγκρότησης και αντεπίθεσης. Τώρα είναι ώρα αγώνα και ξεσηκωμού. Ώρα κοινής δράσης και αγωνιστικής ταξικής ενότητας για μια μαχητική εργατική αντιπολίτευση και μέτωπο ρήξης και ανατροπής!

Α.Τ.Ε. - ΕΚΑ, Οκτώβρης 2015